

3) ligesaa maa man forvente, at der fremkommer Forslag, som tilsigte at op-hjælpe Øernes Nærings- og Erhvervsliv ved i fornødent Fald sende Mænd derud, som kunne være Vejledere paa disse Omraader.

Mindretallet indser vel, at det har sine Vanskeligheder, da Lovgivningsmagten jo dels beror hos Kolonialraadene og dels hos de lovgivende Myndigheder herhjemme, men hvis Kolonialraadene ikke selv kunne indse Nødvendigheden af at faa indført ny og tidssvarende Forbedringer paa disse Omraader, saa maa Regeringen gennem Lovgivningsmyndighederne herhjemme tage Initiativet dertil.

Med Hensyn til de enkelte Ændringer, som ere stillede dels af os og dels i For ening med andre Medlemmer af Udvalget, anbefale vi at stemme derfor, og forbeholde vi os at motivere dem nøjere ved Forslagenes 2den Behandling i Tinget.

Et *Mindretal* (Knudsen og Hyller) slutter sig i det væsentligste til de af Mindretallet J. J. Jensen og Rørdam fremsatte Udtalelser, men finder dog Anledning til følgende yderligere Bemærkninger:

Af de 10 Regeringsforslag tage de 8 (Nr. 49—51 og Nr. 54—58) hovedsagelig Sigte paa at forandre Øernes fiskale Forhold med det Formaal at nedsætte Udgifterne og tilvejebringe økonomisk Balance. Ihvorvel Mindretallet samstemmer med Bestræbelserne i saa Henseende, maa det dog bemærkes, at for den overvejende Del af Befolkningen ville disse Lovforslag, navnlig naar der bortses fra enkelte af de af Udvalget stillede Ændringer, være saa godt som uden Betydning. Derimod ville de to andre Lovforslag (Nr. 52 og 53 samt § 1 Litra c. i Forslaget Nr. 51) vise sig i høj Grad følelige for den store Befolkning. De danne for saa vidt et Led i de Bestræbelser, der søges fremmede ved de øvrige Forslag, som den økonomiske Balance her søges tilvejebragt ved for den store Befolkning, særlig for St. Croix' Vedkommende, at forøge den i Forvejen overordentlig høje indirekte Skattebyrde. Af øko-

nomiske og kulturelle Goder opnaar den store almindelige Befolkning saaledes intet eller saa godt som intet ved de forelagte Lovforslag, men faar derimod deres Virkninger at føle i Form af ny og forøgede Skattebyrder.

Naar den danske Regering og Rigsdag imidlertid have valgt at beholde de 3 Øer, i Stedet for at benytte Lejligheden til at afstaa dem, har Danmark dermed tillige paataget sig Forpligtelse til ved alle de Midler, der staa til Raadighed, at fremhjelpe Øernes Befolkning baade i kulturel og i økonomisk Henseende. Dette bør navnlig ske ved, at der hurtigst muligt tages fat paa Forbedring af Skolevæsenet, Fremme af Næringslivet paa dettes forskellige Omraader, men dog navnlig med Hensyn til Landbruget, Forbedring af Sundheds-, Sygepleje- og Hospitalsforholdene m. m. Og for Skatternes Vedkommende bør Udviklingen gaa i Retning af en mere retfærdig Beskatning ved Nedsættelser i de trykkende indirekte Skatter, Indførelse af en Indkomst- og Formueskat med stigende Skala samt Omordning af Skatterne paa faste Ejendomme, hvorunder der særlig bør tages Sigte paa Beskatning af saadanne Ejendommers Værdistigning.

Gaaende ud fra disse Betragtninger indstiller Mindretallet de to Lovforslag Nr. 52 og 53 til Forkastelse ved den i Ændringsforslagslisten anførte Dagsorden, samt foreslaar at udstemme Litra c. af § 1 i Lovforslaget Nr. 51.

Mindretallet er ingenlunde blindt for, at Gennemførelsen af de ovenfor nævnte Foranstaltninger vil paaføre Moderlandet maaske endog ret betydelige Udgifter. Men vi anse, som anført, Danmark for at være baademoralsk og retslig forpligtet til at bære disse Ofre, idet vi dog samtidig gaa ud fra, at den med Aarene stigende Oplysning og forøgede Velstand paa Øerne vil fremkalde saa gunstige Forhold, at Moderlandet gennem den foreslaaede retfærdigere Beskatning med Tiden vil kunne opnaa fuld Ækvivalent for, hvad der i saa Henseende ofres.

Idet vi i øvrigt henviser til de Æn-